

Uitwerking artikel 10 GIA

Specificaties ten behoeve van de uitwerking van de Omgevingsregeling

Toepassingsbereik

Deze uitwerking is van toepassing op het aanbrengen van glasvezelklare fysieke binnenhuisinfrastructuur en binnenhuisglasvezelbekabeling voor gebruiksfuncties als bedoeld in tabel 2.244 van het Besluit bouwwerken leefomgeving.

Begrippen

binnenhuisglasvezelbekabeling: als bedoeld in artikel 2, onderdeel 7 van, van Verordening (EU) 2024/1309 van het Europees parlement en de Raad van 29 april 2024 inzake maatregelen om de kosten van de uitrol van elektronischecommunicatienetwerken met gigabitsnelheden te verlagen, tot wijziging van Verordening (EU) 2015/2120 en tot intrekking van Richtlijn 2014/61/EU (gigabitinfrastructuurverordening).

distributiepunt: een punt in een gebouw waarin de binnenhuisglasvezelbekabeling van verschillende gebruiksfuncties samenkomen en waaruit de aansluiting op het openbaar openbare elektronischecommunicatienetwerk is geregeld.

fysieke binnenhuisinfrastructuur: als bedoeld in artikel 2, onderdeel 6 van, van Verordening (EU) 2024/1309 van het Europees parlement en de Raad van 29 april 2024 inzake maatregelen om de kosten van de uitrol van elektronischecommunicatienetwerken met gigabitsnelheden te verlagen, tot wijziging van Verordening (EU) 2015/2120 en tot intrekking van Richtlijn 2014/61/EU (gigabitinfrastructuurverordening).

glasvezelklare fysieke binnenhuisinfrastructuur: als bedoeld in artikel 2, onderdeel 8 van, van Verordening (EU) 2024/1309 van het Europees parlement en de Raad van 29 april 2024 inzake maatregelen om de kosten van de uitrol van elektronischecommunicatienetwerken met gigabitsnelheden te verlagen, tot wijziging van Verordening (EU) 2015/2120 en tot intrekking van Richtlijn 2014/61/EU (gigabitinfrastructuurverordening).

invoerpunt: punt in de uitwendige scheidingsconstructie van een gebouw voor de invoer van glasvezelbekabeling.

toegangspunt: als bedoeld in artikel 2, onderdeel 11, van Verordening (EU) 2024/1309 van het Europees parlement en de Raad van 29 april 2024 inzake maatregelen om de kosten van de uitrol van elektronischecommunicatienetwerken met gigabitsnelheden te verlagen, tot wijziging van Verordening (EU) 2015/2120 en tot intrekking van Richtlijn 2014/61/EU (gigabitinfrastructuurverordening).

elektronischecommunicatienetwerk: als bedoeld in artikel 2, onderdeel 1, van Richtlijn (EU) 2018/1972 van het Europees parlement en de Raad van 11 december 2018 tot vaststelling van het Europees wetboek voor elektronische communicatie

openbaar elektronischecommunicatienetwerk: als bedoeld in artikel 2, onderdeel 8, van Richtlijn (EU) 2018/1972 van het Europees parlement en de Raad van 11 december 2018 tot vaststelling van het Europees wetboek voor elektronische communicatie;

netwerkaansluitpunt: als bedoeld in artikel 2, onderdeel 9, van Richtlijn (EU) 2018/1972 van het Europees parlement en de Raad van 11 december 2018 tot vaststelling van het Europees wetboek voor elektronische communicatie;

netwerkexploitant: als bedoeld in artikel 2, onderdeel 1, van Verordening (EU) 2024/1309 van het Europees parlement en de Raad van 29 april 2024 inzake maatregelen om de kosten van de uitrol van elektronischecommunicatienetwerken met gigabitsnelheden te verlagen, tot wijziging van Verordening (EU) 2015/2120 en tot intrekking van Richtlijn 2014/61/EU (gigabitinfrastructuurverordening).

Aanwijzing

Onderstaande tabel is ter verduidelijking van welke (uitvoerings)technische specificatie voor bepaalde gebruiksfunctie gelden. De daadwerkelijke aansturing geschiedt via tabel 4.244 Bbl en de regels in de Omgevingsregeling.

Tabel 1. Aanwijzing gebouwsoorten (gebruiksfunctie)

titel	Fysieke (binnenhuis)infrastructuur					Toegangspunt					Netwerkaansluitpunt				Binnenhuisglasvezelbekabeling			
	1	2	1	2	3	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4
Grondgebonden woning (woonfunctie)	1	-	-	2	3	-	-	-	-	-	1	2	3	-	-	2	3	4
Woongebouw (woonfunctie gelegen in een woongebouw)	1	2	1	2	3	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4
Andere gebouwen (niet zijnde woonfunctie)	1	-	-	2	3	-	-	-	-	-	1	2	3	-	-	2	3	4

Fysieke (binnenhuis)infrastructuur

1. Een gebouw heeft tussen een invoerpunt in de uitwendige scheidingsconstructie en een ruimte met een toegangspunt of een ruimte voor een netwerkaansluitpunt, ten minste een invoer voor glasvezelbekabeling, als bedoeld in NEN 2768, voor de aansluiting op een openbaar elektronisch communicatienetwerk.
2. In aanvulling op het eerste lid heeft een woongebouw ten minste een mantelbuis voor de invoer voor glasvezelbekabeling tussen een invoerpunt en een toegangspunt met een buitendiameter van ten minste 50 mm.

Glasvezelklare fysieke binnenhuisinfrastructuur

1. Een woongebouw heeft tussen een toegangspunt, als bedoeld in artikel 4.245, tweede lid, van het Besluit bouwwerken leefomgeving, en een ruimte met een netwerkaansluitpunt een aaneengesloten glasvezelklare fysieke binnenhuisinfrastructuur met een binnendiameter van ten minste 40 mm.
2. Een gebouw met glasvezelklare fysieke binnenhuisinfrastructuur heeft glasvezelklare fysieke binnenhuisinfrastructuur die binnenhuisglasvezelbekabeling beschermd tegen mechanische belasting en klimatologische blootstelling.
3. Een gebouw met glasvezelklare fysieke binnenhuisinfrastructuur heeft glasvezelklare fysieke binnenhuisinfrastructuur dat toegankelijk is voor onderhoud en het later aanbrengen van extra binnenhuisglasvezelbekabeling.

Toegangspunt

1. Een gemeenschappelijke ruimte met een toegangspunt, als bedoeld in artikel 4.245, tweede lid, van het Besluit bouwwerken leefomgeving heeft een opstelplaats voor een distributiepunt.
2. Op een distributiepunt kan de binnenhuisglasvezelbekabeling van een daarop aangewezen woonfunctie worden aangesloten.
3. Een ruimte met een toegangspunt, als bedoeld in artikel 4.245, tweede lid, van het Besluit bouwwerken leefomgeving, heeft afmetingen die zijn afgestemd op het te plaatsen distributiepunt.
4. Een ruimte met een toegangspunt, als bedoeld in artikel 4.245, tweede lid, van het Besluit bouwwerken leefomgeving, is toegankelijk voor een netwerkexploitant.
5. Een ruimte met een toegangspunt, als bedoeld in artikel 4.245, tweede lid, van het Besluit bouwwerken leefomgeving, heeft een voorziening voor elektriciteit.

Netwerkaansluitpunt

1. Een gebruiksfunctie heeft een ruimte voor een netwerkaansluitpunt met een vloeroppervlakte van ten minste $0,77 \times 0,35 \text{ m}^2$ en een hoogte boven die vloer van ten minste 2,4 m.
2. Een ruimte voor een netwerkaansluitpunt is ingedeeld in zones volgens NEN 2768.
3. Een ruimte voor een netwerkaansluitpunt heeft ten minste een stopcontact met 230V AC.
4. Een woonfunctie gelegen in een woongebouw heeft in een niet-gemeenschappelijke ruimte een netwerkaansluitpunt voor binnenhuisglasvezelbekabeling dat:
 - a. connectoren heeft volgens NEN-EN 50173-1;
 - b. voldoende bescherming heeft tegen stof, laserstraling en fysieke belasting; en,
 - c. een robuust ontwerp heeft dat voorkomt dat kabels of connectoren knikken of beschadigen.

Binnenhuisglasvezelbekabeling

1. Een woonfunctie gelegen in een woongebouw heeft tussen een ruimte met toegangspunt en een ruimte met een netwerkaansluitpunt een binnenhuisglasvezelkabel.
2. Binnenhuisglasvezelbekabeling voldoet aan NEN-EN 50173-1.
3. Binnenhuisglasvezelbekabeling heeft een minimale toelaatbare buigradius die groter is dan 10 keer de diameter van de binnenhuisglasvezelkabel.
4. Binnenhuisglasvezelbekabeling en elektrische kabels en leidingen zijn in gescheiden leidingsystemen aangebracht.

Toelichting Fysieke binnenhuisinfrastructuur en binnenhuisglasvezelbekabeling

Inleiding

In 2024 werd de Verordening (EU) 2024/1309 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2024 inzake maatregelen om de kosten van de uitrol van elektronische communicatienetwerken met gigabitsnelheden te verlagen, tot wijziging van Verordening (EU) 2015/2120 en tot intrekking van Richtlijn 2014/61/EU (hierna: de gigabitinfrastructuurverordening (GIV)) vastgesteld.

Het doel van de GIV is de uitrol van elektronische communicatienetwerken met gigabitsnelheden aan te moedigen, met maatregelen die een positieve invloed hebben op de uitrolsnelheid of die de kosten van uitrol verlagen. De GIV regelt daarom in artikel 10 dat alle nieuwe gebouwen en gebouwen die het onderwerp zijn van ingrijpende renovatiewerken, worden uitgerust met een glasvezelklare fysieke binnenhuisinfrastructuur en binnenhuisglasvezelbekabeling. Het gaat hierbij om situaties waarbij na 12 februari 2026 een omgevingsvergunning voor een technische bouwactiviteit is aangevraagd.

Op basis van het bepaalde in artikel 10 GIV moeten uiterlijk 12 november 2025 technische specificaties zijn vastgesteld die nodig zijn voor de uitvoering van de leden 1, 2 en 3 van deze bepaling. In Nederland

is dit gedaan door deze (uitvoerings)technische specificaties op te nemen in de Omgevingsregeling. De wijziging van de Regeling betreft de nadere uitwerking van het derde lid van artikel 4.245 van het Besluit bouwwerken leefomgeving (hierna: Bbl) en daarmee de GIV. De uitwerking betreft de volgende onderdelen:

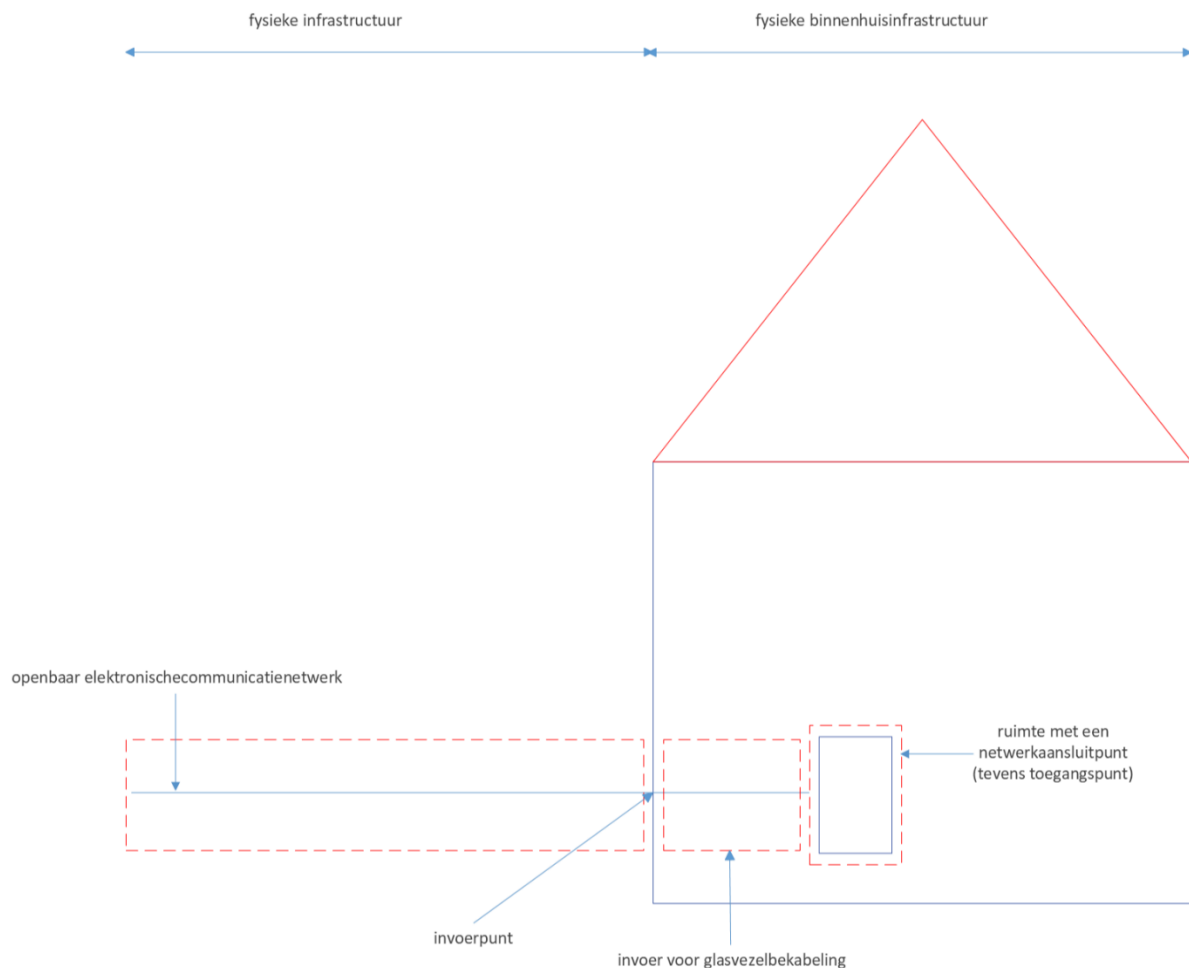
- a) De specificaties van het toegangspunt van het gebouw en de specificaties van de glasvezelinterface.
- b) De kabelspecificaties.
- c) De contactdoosspecificaties.
- d) De specificaties van leidingen of microducts.
- e) De technische specificaties die nodig zijn om interferentie met elektrische bekabeling te voorkomen.
- f) De minimale buigradius.
- g) Technische specificaties voor de installatie van de bekabeling.

In de GIV is niet bepaald wie verantwoordelijk is voor het aanleggen van de fysieke binnenhuisinfrastructuur. Door de uitwerking in het Bbl is de normadressaat, bedoeld in artikel 4.3 Bbl (bij nieuwbouw) of 5.3 (bij ingrijpende renovatie), in eerste instantie degene op wie de verantwoordelijkheid rust. In veel gevallen zal de opdrachtgever een aannemer inschakelen die zorgt voor een juiste uitvoering volgens het Bbl, waaronder de eisen die voortvloeien uit de GIV.

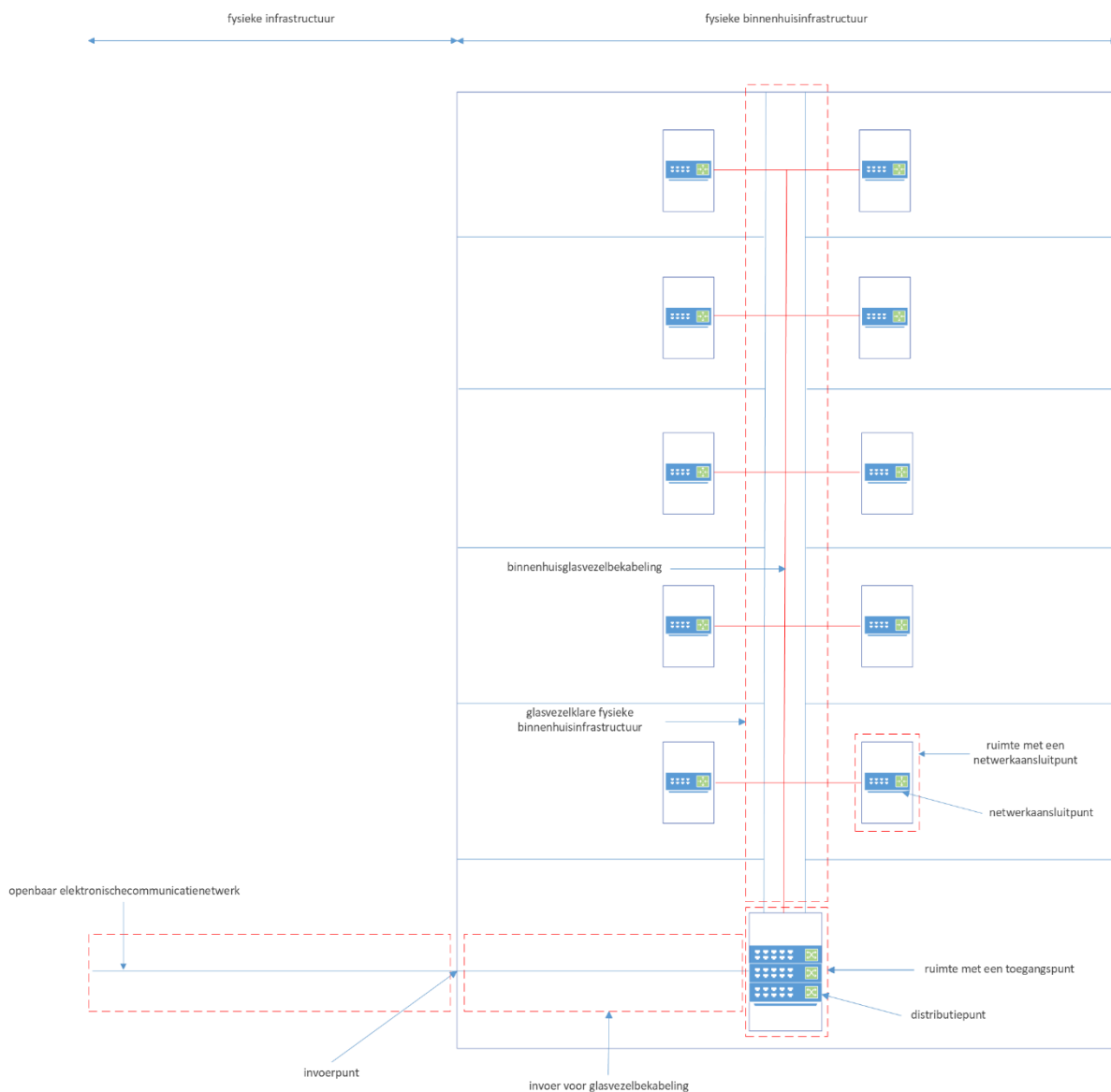
De gangbare praktijk in Nederland is dat de opdrachtgever of diens aannemer de aansluitingen voor water en elektra, maar ook voor telecom (zoals glasvezelinternet) aanvraagt. Het is aan de netwerkbedrijven om aan te geven of ze glasvezelbekabeling willen aanleggen. De aannemer legt, eventueel in overleg met de netwerkexploitant, een mantelbuis aan tussen de buitenzijde van het gebouw en een ruimte in het gebouw en de netwerkexploitant verzorgt de aansluiting vanuit het openbaar elektronisch communicatienetwerk op het gebouw. De aannemer houdt tijdens de uitvoering rekening met het aanbrengen van glasvezelklare fysieke binnenhuisinfrastructuur en laat de binnenhuisglasvezelbekabeling en bijbehorende componenten bij voorkeur aanleggen door de netwerkexploitant. De GIV belemmert niet dat de aanleg van de glasvezelklare fysieke binnenhuisinfrastructuur, binnenhuisglasvezelbekabeling en het netwerkaansluitpunt feitelijk plaatsvindt door de netwerkexploitant.

Uit de GIV volgt dat met de glasvezelklare fysieke binnenhuisinfrastructuur die infrastructuur bedoeld wordt die het toegangspunt van het gebouw met het netwerkaansluitpunt verbindt. Het toegangspunt is in Nederland over het algemeen binnen de uitwendige scheidingsconstructie van een gebouw gelegen. Het netwerkaansluitpunt is het punt waarop de toegang tot een openbaar elektronisch communicatienetwerk wordt geboden. Bij grondgebonden woningen komt de verplichting om (glasvezelklare) fysieke binnenhuisinfrastructuur aan te leggen er in de praktijk dan ook op neer dat van net buiten de woning tot in de meterkast van de woning (waar zich meestal het netwerkaansluitpunt

bevindt) er een doorvoer(leiding) moet zijn. Voor woongebouwen (in de GIV wordt gesproken over meergezinswoningen) komen de verplichtingen voor het (centrale) toegangspunt en de (glasvezelklare) fysieke binnenhuisinfrastructuur er respectievelijk op neer dat er vanaf de buitenkant van het gebouw een doorvoer(leiding) moet zijn naar een ruimte in het gebouw waar de glasvezelkabels kunnen aanlanden (meestal een gemeenschappelijke meterkast), en er vanaf daar een aaneengesloten ruimte moet zijn tot aan de netwerkaansluitpunten in de appartementen (doorgaans in de meterkast). Daarnaast moet bij woongebouwen ook vanuit het toegangspunt een glasvezelkabel naar het netwerkaansluitpunt in de appartementen worden aangelegd. Volgens de definitie van de GIV hebben alle gebouwen een toegangspunt, echter is dit enkel bij woongebouwen een vereiste.

Figuur 1. Schematische weergave grondgebonden woning (eengezinswoning)

Figuur 2. Schematische weergave woongebouw (meergezinswoning)

Fysieke (binnenhuis)infrastructuur

Fysieke binnenhuisinfrastructuur is infrastructuur of installaties in het gebouw van de eindgebruiker, dat bestemd is om er vaste en/of draadloze toegangsnetwerken in onder te brengen. Hieronder vallen onder andere de meterkasten, het toegangspunt en schachten of leidingen.

Alle gebruiksfuncties die in tabel 4.244 Bbl zijn aangestuurd moeten een invoervoorziening hebben voor glasvezelbekabeling van buiten het gebouw naar een (centraal) toegangspunt of de meterkast volgens NEN 2768 (onder andere rekening houden met de diameter van de mantelbuis, minimale buigradius en het opvangen van optredende belastingen). Dit sluit aan bij de in Nederland gangbare praktijk. De NEN

2768 regelt de invoer bij zowel laag- als hoogbouw van woonfuncties en is ook toepasbaar voor andere gebruiksfuncties. Voor woon- en utiliteitsgebouwen bepaalt de NEN 2768 dat de invoer in overleg met netbeheerders moet gebeuren. Bij woongebouwen kan er echter ook volstaan worden met een mantelbuis met een buitendiameter van ten minste 50 mm.

Glasvezelklare fysieke binnenhuisinfrastructuur

De gangbare praktijk bij woningen is dat het netwerkaansluitpunt zich in de meterkast van de woning bevindt. Bij grondgebonden woningen komt de glasvezelbekabeling van de netwerkexploitant direct binnen in de meterkast. Bij woongebouwen moet de glasvezelbekabeling vanaf het (centrale) toegangspunt nog worden doorgevoerd naar de verschillende woonfuncties in dat woongebouw. Dit kan via bijvoorbeeld een bouwkundige schacht of ingestorte leidingen, zo lang er naar elke woonfunctie maar een aaneengesloten ruimte is met een diameter van ten minste 40 mm. Dit is in ieder geval genoeg voor het aanbrengen van twee glasvezelkabels, in bijvoorbeeld twee loze leidingen, naar elke woonfunctie. Het is echter aan de markt overgelaten of de aaneengesloten ruimte een grotere diameter kent en of er meerdere glasvezelkabels worden aangebracht.

Binnenhuisglasvezelbekabeling moet beschermd worden tegen mechanische belasting en klimatologische blootstelling. Bij ingrijpende renovatie kunnen glasvezelkabels nog wel eens buitenlangs aangelegd worden, ook deze kabels vallen onder de definitie van binnenhuisglasvezelbekabeling en moeten dus beschermd worden. Bij situering van glasvezelbekabeling in bijvoorbeeld bouwkundige schachten, metalen stijggoten of ingestorte leidingen is deze beschermd tegen mechanische belasting en klimatologische invloeden.

De glasvezelklare fysieke binnenhuisinfrastructuur (schachten of loze leidingen) moeten toegankelijk zijn voor onderhoud en het later kunnen aanbrengen van extra glasvezelbekabeling, zonder dat daarbij onderdelen van het gebouw gesloopt hoeven te worden. Zo kunnen schachten bijvoorbeeld vanuit een ruimte met een toegangspunt of meterkast toegankelijk zijn of worden uitgevoerd met inspectieluiken. Houd hier, met name bij woongebouw, ook rekening met de brandveiligheidsvoorzieningen rondom schachten.

Toegangspunt

Een toegangspunt is een ruimte in een gebouw waar het openbare elektronischecomunicatienetwerk binnenkomt en verder wordt verdeeld naar één of meerdere netwerkaansluitpunten. Volgens de definitie van de GIV hebben feitelijk alle gebouwen een toegangspunt. Echter geldt op grond van het tweede lid van artikel 10 van de GIV enkel dat alle nieuwe woongebouwen (in de GIV ook meergezinswoningen genoemd) en woongebouwen die onderwerp zijn van ingrijpende renovatie, een toegangspunt moeten krijgen. De (uitvoerings)technische specificaties ten aanzien van een toegangspunt zijn dus enkel van toepassing op het volgens artikel 4.245, tweede lid, Bbl genoemde toegangspunt. Bij woongebouwen is het toegangspunt vaak een gemeenschappelijke (technische) ruimte (gemeenschappelijke meterkast). Er wordt daarom ook wel gesproken over een centraal toegangspunt. Volgens artikel 2.7, lid 1, Bbl mag elke

voorziening een gemeenschappelijke voorziening zijn, behalve als in de betreffende regel anders is aangegeven.

De netwerkexploitanten (aanbieders van glasvezel) moeten op grond van artikel 11 van de GIV, onder redelijke voorwaarden toegang hebben tot het centrale toegangspunt om bijvoorbeeld glasvezelkabels voor hun netwerk aan te kunnen leggen (zowel tijdens de uitvoering als tijdens het gebruik van het woongebouw). In het centrale toegangspunt van een woongebouw moeten de glasvezelkabels van alle appartementen samenkomen. Een woongebouw mag ook meerdere toegangspunten hebben. In dat geval kunnen de aan te sluiten woonfuncties verdeeld worden over de verschillende toegangspunten.

De glasvezelbekabeling van het woongebouw komt in de ruimte met het toegangspunt samen in een distributiepunt (bijvoorbeeld een patchkast). Het distributiepunt is aangesloten op het openbaar openbare elektronischecomunicatienetwerk. Er is bewust voor gekozen om niet een specifiek type distributiepunt voor te schrijven. Dit is, naar gelang de specifieke situatie, aan de markt overgelaten.

De afmetingen van de ruimte met het toegangspunt moet zijn afgestemd op het te plaatsen distributiepunt waarin alle, op dat distributiepunt aangewezen, (binnenhuis)glasvezelkabels zijn aangesloten. Het spreekt voor zich dat bij die afmetingen rekening moet worden gehouden met de voor aanleg- en onderhoudsactiviteiten noodzakelijke ruimte. De afmetingen van de ruimte met het toegangspunt zullen met name afhangen van de grootte van het gebouw en het aantal woonfuncties waarvan aansluitingen samenkomen in het toegangspunt. Ook moet er in de ruimte met het toegangspunt een voorziening zijn voor aansluiting op elektra ten behoeve van het distributiepunt. De capaciteit van de voorziening moet worden afgestemd op het distributiepunt. Er kan namelijk niet altijd worden volstaan met een 'standaard' 230V AC aansluiting.

Elke aan te sluiten woonfunctie zou aangesloten moeten kunnen worden op het distributiepunt in het toegangspunt. Om de toegankelijkheid voor meerdere netwerkexploitanten mogelijk te maken, is het raadzaam om bij de uitvoering rekening te houden met eventueel meerdere connectoren voor elke woonfunctie en/of ruimte voor het aanbrengen van nog een distributiepunt. Zo worden extra kosten voor het vervangen van het distributiepunt voorkomen.

Netwerkaansluitpunt

Het netwerkaansluitpunt is het fysieke punt waarop een eindgebruiker wordt aangesloten op een openbaar elektronischecomunicatienetwerk. Elke gebruiksfunctie moet een ruimte voor een netwerkaansluitpunt hebben. Dit is vaak de meterkast. De inwendige afmetingen zijn gelijk aan de inwendige afmetingen voor een meterkast volgens NEN 2768. Hoewel een dergelijke meterkast niet in het Bbl is voorgeschreven wordt deze in het algemeen wel gerealiseerd. De eis maakt het evenwel mogelijk dat de ruimte voor het netwerkaansluitpunt een andere ruimte is dan de meterkast. In de NEN 2768 is de indeling van de meterkast in zones geregeld. Deze zoneverdeling zorgt ervoor dat er voldoende ruimte is voor het netwerkaansluitpunt en het aanbrengen van glasvezelkabels, rekening houdend met de toelaatbare buigradius van glasvezelkabels. Er is bij de zonering voldoende ruimte

boven en onder het netwerkaansluitpunt. Net als de ruimte met het toegangspunt moet een ruimte voor een netwerkaansluitpunt ook worden uitgerust met een stopcontact voor een aansluiting op elektra.

In tegenstelling tot alle andere gebruiksfuncties moet een woonfunctie gelegen in een woongebouw wel een netwerkaansluitpunt (ook wel Fiber Termination Unit of FTU genoemd) hebben, zodat de binnenhuisglasvezelbekabeling hierop kan worden aangesloten. Het netwerkaansluitpunt moet daarnaast robuust worden ontworpen en bescherming bieden tegen beschadiging of tegen stof, laserstraling en fysieke belasting. Glasvezelbekabeling moet aangesloten worden op connectoren die voldoen aan NEN-EN 50173-1. De NEN-EN 50173-1 regelt de prestatie-eisen voor glasvezelbekabeling en aansluiting op hardware en stuurt daarin de andere normen in de NEN-EN 50173-serie aan. Net als de uitvoering volgens de NEN-EN 50174-serie.

Binnenhuisglasvezelbekabeling

Vanuit de GIV moeten woonfuncties gelegen in een woongebouw voorzien worden van een glasvezelkabel tussen het (centrale) toegangspunt en het netwerkaansluitpunt in een woonfunctie. De Regeling zorgt dat er ten minste een glasvezelkabel aanwezig is en maakt het mogelijk dat er in een later stadium nog een tweede glasvezelkabel aangebracht kan worden.

Iedere netwerkexploitant kiest in beginsel zijn eigen soort glasvezelbekabeling. Ieder glasvezelkabel bestaat namelijk uit een aantal vezels die hun eigen kenmerk hebben. Zo zal de ene vezel meer demping hebben dan een vezel van een ander merk glasvezelkabel. De demping is weer van belang bij de maximale snelheid. Er is bij de formulering van de (uitvoerings)technische specificaties daarom rekening gehouden met zoveel mogelijk flexibiliteit.

In de NEN-EN 50173 en NEN-EN 50174 series staan respectievelijk eisen ten aanzien van het ontwerp en de installatie van glasvezelbekabeling. Het is gebruikelijk dat glasvezelbekabeling volgens deze normen wordt ontworpen en uitgevoerd. Echter is enkel de NEN-EN 50173-1 aangewezen omdat in deze norm alle benodigde (uitvoerings)technische specificaties staan om invulling te kunnen geven aan artikel 10 van de GIV.

De buigradius van een glasvezelkabel wordt bepaald door de kabelconstructie, het vezeltype en de buitendiameter van de glasvezelkabel. Fabrikanten specificeren een minimale buigradius om verhoogde demping en schade aan de glasvezel te voorkomen, waarbij de buigradius wordt uitgedrukt als een vermenigvuldiging van de kabeldiameter. Als de fabrikant de minimale buigradius niet heeft gespecificeerd of deze niet bekend is, dan wordt een buigradius van ten minste 10 keer de buitendiameter van de glasvezelkabel als voldoende geacht.

Na overleg met de sector blijkt dat er geen interferentie optreedt tussen glasvezelkabels en elektrakabels. Een glasvezelkabel bevat geen metalen componenten waardoor er interferentie zou kunnen ontstaan. Een voorgeschreven afstand tussen glasvezelkabels en elektrakabels is dan ook niet nodig. Daarbij is wel de kanttekening dat het niet wenselijk is dat beide kabels in één leidingsysteem zitten in verband met

eventuele opwarming van de elektra kabel en/of kortsluiting die ervoor kan zorgen dat de glasvezelkabel smelt door warmte die daarbij kan ontstaan. Daarom moeten glasvezelkabels en elektrische (stroom) kabels in gescheiden leidingsystemen worden aangebracht.

Er hoeft geen specifieke regel opgenomen te worden over de brandveiligheid van de glasvezelkabels. Dit is namelijk al geborgd in artikel 4.45a Bbl. NEN-EN 13501-6 bepaald dat glasvezelkabels onder het begrip elektrische kabels valt en daarmee onderdeel van de scope van de norm is.

Voor wat betreft de aanleg van binnenhuisglasvezelbekabeling geldt ten aanzien van grondgebonden woningen dat deze verplichting in de Nederlandse praktijk geen rol van betekenis speelt. In de praktijk liggen bij grondgebonden woningen het toegangspunt en het netwerkaansluitpunt doorgaans in dezelfde fysieke ruimte (de meterkast), waardoor er geen afstand te overbruggen is tussen deze punten.